

NED. - 14.4. 3. velikonočna ned. Lidvina, devica <i>Začetek tedna molitve za duhovne poklice</i>		7.00 češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Za +Viktorijo Zmrzlak Družinska sv. maša z birmanci 11.15 v GV krst Zoje Topovšek
PON. - 15.4. Helena (Jelica), kneginja		19.00 Za +Vero, Viktorja in Vikija Jelen
TOR. - 16.4. Bernardka Lurška, dev.		19.00 Za +Rudolfa Zadobovška (god) Slavljenje - Bog je Ljubezen
SRE. - 17.4. Robert, opat		19.00 Za vse +Sternadove
ČET. - 18.4. Sabina Petrilli, redovna ustanoviteljica	Št.R.	17.00 Za +Dragota in vse Ribičeve
PET. - 19.4. Len IX., papež		19.00 Za +Brankota Pikla in vse Jakcove
SOB. - 20.4. Teotim (Teo), misijonar	Št.R.	12.00 Poroka Urše in Tadeja s sv. mašo 19.00 Za +Marijo Pirš
NED. - 21.4. 4. velikonočna ned. Anzelm, škof, cerkv. uč <i>sklep tedna molitve za duhovne poklice</i>		7.00 češčenje 7.30 Za vse župljane—žive in rajne 10.00 Za +Konrada Borštnerja

V tem tednu

Seja ŽPS bo ta ponedeljek ob 20.00 uri v Domu srečanj. Vsi člani vabljeni.

Sestanek za starše birmancev, ki so bili prejšnji teden odsotni, bo v sredo ob 17.30 uri. Lepo vabljeni.

Dežurni ministranti: Zala Jelen, Neža Rožič Kelenberger

Bralci v nedeljo: I. Matjaž Rožič, Mojca Strožer

II. Matic Basle, Ana Šram

Izdaja: Župnija Gomilsko, T: 03/572-61-98, M: 041 673 716, Odg.: Martin Cirar, župnik
Župnijski.urad4@siol.net http://zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

14.4.2024 3. velikonočna nedelja Štev. 15 Leto

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Ko so se oni pogovarjali o tem, je sam stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Dejal jim je: »Kaj ste preplašeni in zakaj se vam v srcu oglašajo dvomi? Poglejte moje roke in moje noge, da sem res jaz. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz.« Ko je to rekel, jim je pokazal roke in noge. (Lk 24,36.38–40)

B E S E D A O B E S E D I

»VI STE PRIČE TEH REČI« Lk 24,35–48

Apostoli, ki so s svojimi očmi videli vstalega Kristusa, niso mogli molčati o tem izjemnem izkustvu, saj se jim je prikazal zato, da bi resnica o njegovem vstajenju preko njihovega pričevanja dosegla vse. Cerkev ima zato nalogo, da skozi čas nadaljuje to poslanstvo. Vsak krščen je poklican k pričevanju tako z besedami kakor z življenjem, da je Jezus vstal, da je živ in navzoč med nami. Vsi mi smo poklicani pričevati, da je Jezus živ.

Vprašam se lahko: Kdo je priča? To je tisti, ki je videl, si zapomni in pripoveduje. *Videti, zapomniti si in pripovedovati* so trije glagoli, ki opišejo njegovo identiteto in poslanstvo. Priča je tisti, ki je videl resničnost, a ne z ravnodušnim očesom, videl je in se pustil vključiti v dogodek. Zaradi tega si zapomni, vendar ne samo, ker zna natančno obnoviti dejstva, ki so se zgodila, ampak, ker so ga ta dejstva nagovorila in je doumel njihov globoki pomen. Zato priča tudi pripoveduje, zopet ne hladno in nezainteresirano, temveč kot tisti, ki je v to vpleten in je od tistega dne spremenil življenje. Priča je tisti, ki je spremenil življenje.

Vsebina krščanskega pričevanja je sporočilo zveličanja, konkreten dogodek, še več Oseba. To je vstali in živi Kristus, edini Zveličar vseh. O njem lahko pričujejo tisti, ki imajo osebno izkušnjo Njega v molitvi, v Cerkvi preko poti, ki ima svoj temelj v krstu, hrano v evharistiji, pečat v birmi, in nenehno spreobrnjenje v spovedi. Iz te poti, ki jo vedno vodi Božja Beseda, lahko vsak kristjan postane priča vstalega Jezusa. Njegovo pričevanje je toliko bolj verodostojno, kolikor bolj to razodeva njegov evangeljski, vesel, pogumen, krotak, miren in usmiljen način življenja. Če pa kristjan pusti, da ga prevzame udobje, nečimrnost, sebičnost, če postane gluhi in slepi za vprašanja tolikih o 'vstajenju', kako bo lahko sporočal o živem Jezusu, kako bo lahko sporočal o osvobajajoči moči ter o brezmejni nežnosti živega Jezusa? Prav zato je naša naloga, današnjih njegovih učencev, da se pogovarjamo o Njem, in takrat je na poseben način z nami, je med nami. Drugi način, da je med nami, pa je zbiranje ob »lomljenje kruha«.

Po: E. Mozetič

3. velikonočna nedelja

Od 14. do 21. aprila 2024 bo v Sloveniji potekal teden molitve za duhovne poklice 2024 pod geslom »Prositate Gospoda žetve!«

Uvodnik škofa Andreja Sajeta: Prositate Gospoda žetve

Teden molitve za duhovne poklice nas spominja, da je poklicanost Božji dar, ki ga določena oseba prepozna in nanj odgovori ali pa ga zavrne. Božjega klica lahko nekdo ne sliši razločno in tako niti ne ve, da je poklican. Živimo v svetu, kjer je okrog nas veliko glasov in hrupa, zato je klic v duhovništvo, redovništvo ali v misijonsko poslanstvo pogosto težko prepoznati. Tudi zunanje okolje danes duhovnim poklicem ni naklonjeno. Ovira pri odločitvi je tudi strah in nezaupanje. Ali bom zmogel? Sem res poklican? Poklicana oseba še ne razume narave klica in kaj to zanjo pomeni, z odgovorom pogosto odlašaja.

Evangeliji poročajo, da se je Jezus ozrl po učencih in jih poklical. Ni jih prepričeval ali gledal na njihove kvalitete, enostavno jih je povabil, naj hodijo za njim. Nekateri izmed njih so nagovorili svoje prijatelje in jih pripeljali k Jezusu. Šele, ko so bili z Gospodom in z njim vztrajali na poti, so utrdili vero in poklicanost ter postali pravi nosilci oznanila novega življenja za druge.

Teden molitve za duhovne poklice je za Cerkev priložnost za okrepljeno molitev, da bi poklicani prepoznali Božje povabilo in nanj odgovorili pritrtilno. Gospod kliče tudi po drugih ljudeh, zato pomislimo, ali je kdo v našem okolju, ki kaže znamenja Božjega klica. Nagovorimo ga in spodbudimo k razmisleku, ali ga Gospod morda kliče. Odločitev mora biti vedno njegova, svobodna in osebna. Molitev Cerkve pa je priprošnja Bogu, da poklicanim da svojega Duha razločevanja, poguma in trdne vere ter vztrajnosti na poti.

Hvala vsem, ki ste sodelovali pri pripravi te knjižice za teden molitve za duhovne poklice. Hvala tudi vsem, ki tudi sicer molite za nove poklice in za stanovitnost vseh, ki smo že odgovorili na Božji klic. Zahvaljujmo se Gospodu za poklicanost. Molimo vztrajno in z vero ter zaupajmo, da nam bo Nebeški Oče dal novih poklicev, ki jih Cerkev in naša škofija potrebuje. Naj bo Božji blagoslov in mir z vami vsemi!

Msgr. dr. Andrej Sajeta, novomeški škof in predsednik SŠK

Naslovljeno na vas

Poslovlili smo se

V pičlih treh mesecih so zvonovi peli v slovo štirim našim našim župljanom.

Čisto ob koncu minulega leta, v soboto, 30. decembra smo se v poslovlilni vežici v Trnavi, nato pa v šentrupertski cerkvi s sv. mašo **od + Franciške—Fanike Šram** iz Trnave 47. vedno je bila dejavno vključena v življenje naše župnije, še zlasti pri bogoslužnem petju kot pevka v zboru in ljudskem petju. Naj se veseli pri nebeškem bogočastju.

V petek, 16. februarja, smo se pri poslovlilni vežici na Gomilskem in nato v gomilski župnijski cerkvi s sv. mašo poslovlili **od +Viktorije Zmrzлак** iz Grajske vasi 50a. Bog jo sprejmi v srečno večnost.

V soboto, 9. marca, smo se prav tako pri gomilski poslovlilni vežici in v cerkvi s sv. mašo poslovlili **od +Antona Zupančiča** z Gomilskega 12a. Naj bo deležen polnosti življenja v Bogu, v katerega je upal.

Na veliki četrtek, 28. marca smo se pri mrliški vežici v Trnavi, nato pa z sv. bogoslužjem v šentrupertski cerkvi poslovlili od nenadoma preminulega **+Franca Dolinška** iz Trnave 47a. Na vrhuncu postnega časa se je izteklo njegovo življenje, pa naj tamkaj slavi večno veliko noč.

Vsi so zadnjem času zemeljskega življenja bili deležni zakramentalnega Božjega dotika. V njihovem imenu iskrena zahvala svojcem, ki ste svojim dragim izkazali svojo ljubezen tudi s skrbjo za njihov duhovni blagor!

Poročilo o vstajenju je začelo svojo pot v svet z ljubeznijo, ki je žene pripeljala h grobu. Tej ljubezni se je potem Jezus dajal spoznati v srečanjih in prikazanjih, s katerimi je utrjeval vero svojih vse do vnebohoda. Takšna ljubezen je učencem dajala moč in pogum, da so šli do koncev zemlje. Po takšni ljubezni smo tudi mi v tem času in v tem koncu sveta postali kristjani, učenci Jezusa Kristusa in priče njegovega vstajenja za naše brate in sestre.

Če ga bomo dovolj ljubili, ga bomo tudi mi prepoznali pod vsemi različnimi podobami, pod katerimi so ga prepoznali v tistem času: bil je tujec na poti v Emavs, bil je vrtnar v vrtu vstajenja, bil je neznanec na jezerskem bregu. Pomagal jim je, da so ga spoznali in verovali vanj. V moči Svetega Duha so o njem pripovedovali vsem in svoje besede potrjevali z življenjem in ko je bilo potrebno, tudi z mučeništvom.